

דברים שהתחולף, או אם תשאל בדברים האלה, אמר לו. אמר לו, וראי, הרי ידעתי שאשתי מטה, שלא ידעתי ממנה כלום. וה豺רים יודעים. נשים מה

הטעם דעתך קלה? אמר לו, הדעת באה בשש דרגות, וכל אחת לזכות חלקה מה שנשאר, הוא לך. אבל נCKERה זו, אם לא שאשת כסילות משפטה בה, בדבר זה אל תשאל, שהרי ידעתי שלא על מה אשתק שאלת, אלא על מה שכתבו, (ישעה יט) הינה ה' רכב על עב קל. ואותנו עב קל נקרא דעת, מאותה פלה יראת ה', והיא עומדת באמצע כמו שדעת עלונה, אבל (על זה) נקראת קל.

והרי ידעתי שאליך מהי. אבל התר וחגר כל זינך וקשר קשרה, שהרי זמן הוא לגנות כמו שהתחולף את המעשה. שעל פני רחוב הבית אוילם העזרה לפנים. בעזורה זו יש שניים עשר פרחים לפי חשבון שבטי ישראל. בפתח אחד כתוב ראובן, בפתח אחר כתוב שמעון, וכן כל שבטי ישראל לרשותם על אותן פרחים בזמן שיעלו להראות לפני רפנן העולם. מי שיכנס בפתח שרשות בו ראובן - אם משפט ראובן הוי, בפתחים מקבלים אותן. ואם לא, פולטים אותן החוצה. וכן בכלם, שלא יקבלו הפרחים אלא למי שהוא מאותו שבט שרשות בהם, ובזה יתמקדו.

וירינו כל אחד ואחד. שלוש מאות ושים וثمانה עמודין הנקרא עמודין אוור לוחת יש בכל צד מאותם ארבעה אדרים. כל העמודים הלו נקראים עמודים חיים, מושום שלא עומד אולם שוכן במקומות אחד. וכך, אלו עולים ואלו יורדים, נותנים מקום זה לזה. אלו שעולים מכבים זה בזיה ומגננים גגון, ואלה

אמר ליה ודעתך אתה בשית דרגין, וכל חד דלא ידעña מנה כלום. וחבריך ידען. נשים מי טעם דעתינו קלה.

אמר ליה ודעתך אתה בשית דרגין, וכל חד בטיל חולקיה, מה דאשтар, כל איה. אבל יזכיר דא, אי לאו דיאשת כסילות אשתקה בה. במלחה דא לא תשאל, דהא ידעña דלאו על דיבתק שאלת, אלא על מה דכתיב, (ישעה יט) הינה יי' רוכב על עב קל. ובהיא עב קל. אבל קיימא אקרי דעת, מה היא בלה יראת יי', ואיה קיימא באמצעתא בגונא דעת עלה, אבל (על דא) אקרי קל. ודהא ידעña שאלתא דילך מאי היא. אבל שארי וחgor זינך, וקטיר קטרך, דהא עידנא הוاء לגלאה, כמה דשארית עובדא. ועל אנפי רוחב ביתא, אולם דעתה לגנו. בהאי עזורה, אית תריסר פתחין, לפום חשבון שבטי דישראל. בפתחה חדא, כתיב ראיון. ובפתחה אחרא, כתיב שמעון. וכן כל שבטי דישראל, רישמין על אינון פתחין. בזמנא דיסלקין לאתחזאה קמי מאריה דעתמא. מאן דעתיל בפתחה דרשימים ביה ראיון, אי משבטה דraiובן איהו, מקבלין ליה פתחין, ואי לא פלטין ליה לבר. וכן בכלחו, דלא יקבלו פתחין, אלא למאן דאייה מה הוא שבטא דרשימים בהון. ובדא יתחקקון וישטמודען כל חד ייחד.

תלה מאה ושתיים וחמש עמודין הנקרא מלחתא, אית בכל סטרא, מאינון ארבע סטראין. כל אלין עמודין, אקרון עמודים חיים. בגין דלא קיימא נהורא דלהון (דף ע"ב) שכין באחר חד. וכלהו, אלין סלקין, ואליין נחתין. יהבי דוכפא דא לדא. אלין דסלקין בטשין עולים ואלו יורדים, נותנים מקום זה לזה. אלו שעולים מכבים זה בזיה ומגננים גגון, ואלה